

Prædiken søndag d. 26. marts 2017.

Metodistkirken i Odense. ©Thomas Risager, D.Min.

Tekster: Salme 37,7 & Matt 6,33-34

Let go and let God

Gospelmeditation

Forleden morgen sad jeg i et forsinket tog, der holdt stille lige udenfor Københavns hovedbanegård. Der var 7 minutter til at toget mod lufthavnen skulle gå. Det skulle jeg nå, for ellers var der ikke store chancer for at nå mit fly.

Kender i det, så sidder man der: "Kør nu... Kør nu for f...."
"Jeg sad og knyttede hænderne, og knoerne blev mere og mere hvide.

Pludselig kom jeg til at tænke på denne tale, som jeg gik og bryggede på i hovedet.

Så der på sæde 24 indså jeg, at der absolut intet var, som jeg kunne gøre, hverken fra eller til.

Jeg kunne lige så godt læne mig tilbage i sædet og slappe lidt af. Det var spild af god energi at hidse sig op.

Det er ikke så nemt, som det lyder, men der var intet jeg kunne gøre. Jeg var nødt til at slippe det.

Jeg ved fra min egen tilværelse, at jeg bruger en del energi på at bekymre mig om ting, der ligger ude i fremtiden. "Hvordan skal vi dog nå, at blive klar til...."

Nu har vi besluttet, at lave om på noget, så vi ikke gør som vi plejer. Hvordan mon folk reagerer på det?

Man vil jo gerne gøre alle glade.

Jesus ved, at vi mennesker kan finde på, at stresse rundt og forsøge at have styr på alting. Det er måske ikke lige de ord, han bruger. Men det er ikke noget nyt, som vi har fundet på i 2017. Det gjorde folk også for små to tusind år siden.

Jesus siger: "Men søg først Guds rige og hans retfærdighed, så skal alt det andet gives jer i tilgift.
v34 Så vær da ikke bekymrede for dagen i morgen;"¹

Men det er jo svært, når vi har en kultur, der siger, at du er din egen lykkes smed.

Når vi er opdraget til, at det er cool at have styr på de ting, som vi har ansvar for.

Det er svært, når vi er opdraget til - og uddannet til - at man ikke må lave fejl. Hvis man siger noget forkert, så bliver man til grin.

I disse tider risikerer man ligefrem at blive hængt ud på de sociale medier, hvis folk for eksempel har haft en dårlig oplevelse i kirken.

Dermed får vi ansvarsfølelse overfor ting, som det faktisk er urimeligt, at vi bærer ansvar for.

Hvis man ikke lykkes med få relationen med den besværlig kollega til at blive bedre, så er man en fiasko.

---

¹ Matt 6,33-34

Jeg tror, der er noget sundt i at lytte lidt til den gamle visdom, som Bibelens salme 37,7 fortæller det: "Vær stille overfor herren og vent på ham!" Bibelen er ikke oprindeligt skrevet på dansk. Salme 37 her er skrevet på hebræisk, når man oversætter går der nogen gange lidt tabt.

Vær stille overfor Herren betyder ikke shhh! Lad være med at snakke. Det mere end at være stille, det er også at stå stille, at slukke tanken, at lade være med at gøre noget. Det er time out!

Tænk en gang, hvis vi en gang i mellem gav os selv en time out. Hvor vi tillod os, lige at trække vejret, inden vi svarede på en mail, eller inden vi reagerede uhensigtsmæssigt på et eller andet, som vi ikke lige kunne overskue.

Det er faktisk ok, at sige, at her føler jeg, at jeg er på dybt vand. Det er mere end jeg lige kan overskue nu og her. Det er ikke svaghed - det er visdom, når man kan lægge noget fra sig og overgive det til Gud.

Nogen vil indvende at det ansvarsløst. Men det ikke at flygte fra ansvar, at lægge noget fra sig et godt sted. Det kan jo faktisk også være sådan, at Gud lader os se en løsning, hvis vi selv kommer en smule på afstand.

Der var én som skrev til mig om noget som var svært...

I denne weekend har det været min frustration over en kollega.. Helt banalt. Men det hjælper at lægge det over til Gud.. Jeg har tænkt så det knagede og løsningen er endnu ikke kommet til mig. I går bad jeg

4 af 4

en bøn, gav slip og lagde det over til Gud.. Derefter havde jeg en meget bedre lørdag og på en eller anden måde har jeg ro i, at måden situationen skal løses på, nok skal komme.. Den bliver uden tvivl bedre af, at jeg ikke smæsker mig i min egen frustration

Jeg synes, at den historie er et super eksempel på let go and let God. Giv slip - og lad Gud.

Jeg oplever, at der er noget godt i at turde slippe det, jeg alligevel ikke kan holde fast i. Det jeg alligevel ikke kan påvirke eller bære ansvar for.

Der er dyb visdom og gammel kristen tradition i det. Dermed ikke sagt, at det er let.

Der er en bøn, rummer dette helt utroligt fint. Nogen af jer vil genkende den. Det er sindsrobønnen, som jeg nu vil bede:

Sindsrobønnen (Reinhold Niebuhr)

Gud, giv mig sindsro til
at acceptere de ting,
jeg ikke kan ændre,
mod til at ændre de ting jeg kan
og visdom til at se forskellen.

Amen

PS. Jeg nåede mit fly!